

Útkomið í A-deild Stjórnartíðindanna 1949.

Lög um breyting á lögum nr. 33 12. febr. 1945, um breyting á lögum nr. 30 19. júní 1933, um sjúkrahús o. fl., undirskrifuð af forsetanum 20. apríl 1949, nr. 24.

Lög um breyting á lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 25.

Lög um hvalveiðar, undirskrifuð af forsetanum 3. maí 1949, nr. 26.

Lög um breyting á framfærslulögum nr. 80/1947, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 27.

Lög um veitingu ríkisborgararéttar, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 28.

Lög um breyting á lögum nr. 20 20. maí 1942, um breyting á lögum nr. 6 9. jan. 1935, um tekjuskatt og eignarskatt, undirskrifuð af forsetanum sama dag, nr. 29.

Lög um breyting á lögum nr. 58 8. sept. 1931, um einkasölu ríkisins á tóbaki, undirskrifuð af forsetanum 6. maí 1949, nr. 30.

Lög um breyting á lögum nr. 42 1948, um útflutning og innflutning á íslenskum og erlendum gjaldeyri, undirskrifuð af forsetanum 9. maí 1949, nr. 31.

Auglýsing varðandi gengistryggingarsamning milli Íslands og Frakklands, undirrituð af utanríkisráðherra 30. marz 1949, nr. 32.

REGLUGERÐ

fyrir vatnsveitu í Blönduóshreppi.

49

23. marz

1. gr.

Blönduóshreppur tekur að sér að leggja nýja vatnsveitu um kaupúnið og hefur einkaleyfi á rekstri vatnsveitu og sölu vatns.

Áskilur hreppurinn sér rétt til að nota það af gömlum vatnsleiðslum, sem fyrir eru og nothæfar reynast, án endurgjalds, enda verður þá ekki krafizt stofngjalds samkvæmt 8. gr., þar sem þannig er ástátt, fyrr en endurnýja þarf þessar gömlu leiðslur að dómi umsjónarmanns.

2. gr.

Vatnsveitunefnd skipa 3 aðalmenn og 3 varamenn, sem kosnir eru af hreppsnefnd til fjögurra ára. Annast hún öll framkvæmdarstörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar, fjármál hennar og umsjón eigna, í samráði við hreppsnefnd.

3. gr.

Hver sá, sem vill komast í samband við vatnsveitu Blönduóss, skal senda vatnsveitunefnd skriflega umsókn þar um. Umsókninni skulu fylgja upplýsingar um, hve mikið vatn hlutaðeigandi telur sig þurfa að nota.

4. gr.

Vatnsveitunefnd getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, ef skortur er á vatni. Þá getur hún og lokað fyrir vatnið þegar þarf, vegna hreinsunar á vatnsgeyminum, eða viðgerðar á vatnsæðum. Slíka lokun skal tilkynna fyrir fram, ef um lengri lokun er að ræða en 3 klukkutíma. Fullan vatnsskatt ber að greiða, þó að slík lokun fari fram.

15

Hver sá, sem veldur skemmdum á eignum vatnsveitunnar, eða á annan hátt bakar henni skaða, skal bæta það að fullu og sæta sektum, nema þyngri refsing liggi við að lögum.

5. gr.

6. gr.

Umsjónarmaður, er vatnsveitunefnd ræður, hefur eftirlit með öllu, sem að vatnsveitunni lýtur og er öllum vatnsneytendum skylt að hlýða fyrirmælum hans, um eyðslu vatns og notkun þess yfirleitt, svo og um lagfæringar, ef með þarf innauhúss, á pípum eða vatnshönum og tækjum..

7. gr.

Skyllt er eiganda að láta af hendi land og landsafnot í þarfir vatnsveitunnar, svo og mannvirki, og þola eignakvaðir, óhagræði og takmörkun á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir, samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

8. gr.

Vatnsskattsskyldur er hver sá húseigandi, sem fengið hefur vatn leitt að húsvegg, og greiðir hann þá stofngjald kr. 200.00 — tvö hundruð krónur —, enda sé lengd leiðslunnar frá götu að húsi ekki yfir 25 metra, en sé leiðslan lengri, greiði húseigandi helming kostnaðar við lagninguna, sem þar er umfram.

9. gr.

Af öllum húsum í lögsagnarumdæmi Blönduósskaupþúns, sem vatn er leitt til úr vatnsveitunni, annarra en þeirra, er um ræðir í 10. gr., skal greiða vatnsskatt árlega, er sé 12% — tólf af þúsundi —, miðað við fasteignamatsverð húsanna, þó aldrei minna en kr. 50.00 — fimmtíu krónur — fyrir hvert hús.

10. gr.

Af húsum þeim, sem nota mikið vatn til annarra þarfa en heimilisnotkunar, svo sem verksmiðjur, baðhús, þvottahús, iðnaðarfyrirtæki, frystihús, gistihús o. fl., skal greiða vatnsskatt 20% — tuttugu af þúsundi — af fasteignamatsverði húsa, ef ekki er greiddur sérstakur aukaskattur vegna rekstursins, eða vatn selt eftir mæli samkvæmt 11. gr., en sé svo, skal greiða vatnsskatt af húsaverði slíkra fyrirtækja samkvæmt 9. gr.

11. gr.

Auk vatnsskatts þess, er um getur í 9. og 10. gr., skal greiða sem hér segir:

1. Fyrir hverja smálest af innveginni mjólk í mjólkurstöð kr. 2.50.
2. Fyrir hvern kjötskrokk í sláturhúsi 6 aura.
3. Fyrir hverja smálest vatns til skipa kr. 6.00.
4. Fyrir hverja smálest vatns til annarra fyrirtækja, ef selt er eftir mæli 50 aura.

12. gr.

Hreppsnefndin getur ákveðið að hækka eða lækka vatnsskatt þennan um allt að 50%.

13. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast vatnsveitunefnd reikningshald og hefur á hendi innheimtu vatnsskatts.

Gjalddagi vatnsskatts er 1. júlí ár hvert og greiðist vatnsskatturinn í einu lagi fyrir líðandi ár.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts af húsinu.

Vatnsskatt má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eigninni næstu 49
tvö ár á eftir gjalddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar samningsveði og 23. marz
aðfararveði.

14. gr.

Brot á reglugerð þessari varða sektum allt að kr. 500.00, nema þyngri refsing liggji við að lögum.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skulu sæta meðferð almennra lögreglu mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Blönduóshrepps, staðfestist hér með, samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, um aðstoð til vatnsveitna, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 23. marz 1949.

Stefán Jóh. Stefánsson.

Jónas Guðmundsson.

JARÐRÆKTARSAMÞYKKT

50

fyrir Búnaðarfélag Tjörnesinga og búnaðarfélagið Ófeigur í
Reykjahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

24. marz

Búnaðarfélögin í Tjörness- og Reykjahreppum gera á grundvelli laga nr. 7
12. jan. 1945, svofellda ræktunarsamþykkt:

I. KAFLI

Takmörk samþykktarsvæðis og markmið samþykktar.

1. gr.

Ræktunarsambandið nær yfir félagssvæði Búnaðarfélags Tjörnesinga og búnaðarfélagsins Ófeigur í Reykjahreppi í Suður-Þingeyjarsýslu.

2. gr.

Tilgangur ræktunarsambandsins er að annast eftirgreind verkefni á öllum jörðum á sambandssvæðinu, að undanskildum þeim, er falla undir ákvæði VI. kafla jarðræktarlaganna, nr. 54 4. júlí 1942, um búferlaflutning:

1. Að ræsa fram land til túnræktar, garðræktar, beitiræktar og engjaræktar. Tekur framkvæmd verksins til fullnaðarframræslu á landinu, þ. e. opnum skurðum, svo og lokræsum, þar sem þess er þörf, eins og fyrir verður mælt af trúnaðarmanni, er Búnaðarfélag Íslands samþykkir til að hafa á hendi undirbúning um, hvernig verkið skuli framkvæmt.
2. Að framkvæma jarðvinnslu á tünnum jarða á ræktunarsambandssvæðinu, sem ekki eru véltæk. Nær það til plægingar, herfingar og jöfnunar landsins. Hverjar vinnsluaðferðir verða viðhafðar á hverjum stað, fer eftir fyrirsögn trúnaðarmanns Búnaðarfélags Íslands.
3. Að taka að sér jarðvinnslu til nýræktar túna eða garða. Nær það til fullnaðarvinnslu landsins á sama hátt og gert er ráð fyrir í síðustu málsgrein undir lið 2.